

***

żywoły człowieka:
twarz, mimika, humanizm z lekka
miłość nadzieiem wiosny
Woda budzącą kroplami pierwiosnki
nienawiść pyłaca popiół
Ogień trawiący papierowy spokój
zwątpienie niczym trup Ziemi
blady cielisty wychwytywacz cieni
pokłady nadziei Powietrzem dla płuc
jestestwo jednostki to żabi skurcz,
te chwil kilka na wierzchu areny
to ludzki żywioł niezwyklej ceny

W.O. 2015.04